

ПОЛЕТ БУРЖОА ФРАНКЛИН И ПОДАРЪКЪТ ЗА МАМА

Част 0 от „Костенурчето Франклин“

Превод от английски: Екатерина Латева, —

chitanka.info

Костенурчето Франклин мислеше, че е родено с късмет. То имаше неща, които бяха истински съкровища.

Имаше най-хубавата златна рибка, най-добрите приятели и най-хубавото плюшено кученце.

Но най-голямото съкровище на костенурчето Франклин беше майка му. Франклин знаеше, че неговата майка е най-добрата майка в света.

Майката на Франклин правеше най-хубавия пай специално за Франклин.

Тя играеше с Франклин на топка, дори когато беше много заета и винаги му четеше по две приказки преди сън, дори когато беше много уморена.

Майката на Франклин правеше за Франклин всичко, дори невъзможни неща.

Един ден Франклин отиде на гости при баба си и я завари да прави огромна торта.

— За мене ли е? — извика зарадвано костенурчето и веднага облиза лъжичката с малинов крем.

— Тортата е за майка ти — отвърна баба му. — Утре тя има рожден ден.

— Ура! Мама има рожден ден! — извика костенурчето. — Ще ѝ подаря най-хубавия подарък, защото я обичам много, много, много!

Франклин беше подарявал на майка си различни красиви неща, които тя много харесваше.

Тя харесваше много огърлицата от разноцветни макарончета, която Франклин низа цели три дни.

Беше окачила на стената портрета си, нарисуван от Франклин.

Когато отиваше на пазар, винаги носеше специалната шапка за пазар, направена от Франклин.

Тази година Франклин реши да купи на майка си нещо необикновено.

Той изпразни касичката-прасенце, преброи парите, сложи ги в портмоненцето си и тръгна към града. Обиколи всички магазини, но всичко струваше много скъпо.

Костенурчето се притесни.

— Как да покажа на мама колко много я обичам, като не мога да ѝ купя необикновен подарък! — натъжи се то.

Франклин реши да потърси помощ.

Мина по горската пътека, прекоси мостчето над реката и се озова пред къщичката на своя приятел — мечето Рошко.

— Здравей, Рошко! Дошъл съм, за да ми помогнеш — започна Франклин. — Утре мама има рожден ден, но не мога да ѝ купя необикновен подарък. Как тогава да ѝ покажа, че я обичам?

— Когато мама има рожден ден, аз ѝ нося закуската в леглото — отвърна Рошко. — Опитай и ти!

Но Франклин знаеше, че майка му никак не харесва да има трошици в леглото си, затова реши да се посъветва и с другия си приятел — охлюва.

Костенурчето прекоси поляната с малините и боровинките и след малко стигна до къщичката на охлюва.

— Охльо, здравей! Дошъл съм за съвет. Утре мама има рожден ден, но аз не мога да ѝ купя необикновен подарък. Как тогава да ѝ покажа, че я обичам?

— Когато мама има рожден ден, аз винаги ѝ подарявам цветя. Предлагам ти да направиш същото!

Но предишния ден Франклин вече беше подарил на майка си букет глухарчета. Той въздъхна и реши да потърси помощ от видрата.

Мина през ливадата, после прекоси гората по една слънчева пътечка и стигна до езерцето. Там видрата Шуши правеше плаж пред къщичката си и четеше книга.

— Шуши, здравей! Каж ми, моля те, как мога да покажа на мама, че я обичам, без да купувам необикновен подарък за рождения ѝ ден.

— За рождения ден на мама аз винаги рисувам картичка със сърца и със знаците „Х“ и „О“ — каза Шуши.

— „Х“ и „О“ ли? — не разбра Франклин. — Какво означават „Х“ и „О“?

— „Х“ означава „Преградки“, „О“ означава „Целувки“ — важно обясни видрата.

Но за Франклин прегръдките и целувките не бяха нещо необикновено — той винаги прегръщаше майка си, когато се връщаше от училище и я целуваше всяка вечер преди сън.

След като се сбогува с Шуши, Франклин заобиколи езерото и отиде при гъсочето Гери.

— Здравей, Гери! — поздрави костенурчето. — Имам проблем. Утре мама има рожден ден, а аз не мога да ѝ купя необикновен подарък. Как тогава да ѝ покажа, че я обичам?

Гери се замисли, после каза:

— Аз винаги правя за мама някакъв красив накит.

Но Франклин вече беше подарил на майка си огърлица от макарони, а също и огърлица от жълъди. Предложението на Гери не му помагаше.

Наближаваше обед. Франклин трябваше да се връща у дома. Беше уморен и гладен, рожденият ден на майка му беше на следващия ден, а той още нямаше подарък.

Следобед Франклин попита баща си:

— Как мога да покажа на мама, че я обичам, без да ѝ подарявам необикновен подарък?

— Но ти всеки ден правиш за нея необикновено хубави неща! Защо ти е дотрябвал необикновен подарък? — учуди се баща му. — А всъщност защо питаш?

— Защото утре мама има рожден ден.

Баща му се изненада, после възкликна:

— Франклин, благодаря те, че ми напомни. Аз бях забравил. Какво да правя сега? Сетих се! Ще подаря на майка ти градински сечива. Тя обича да се занимава с цветя. Ще изтичам до магазина, а ти помогни на Хариет да направи поздравителна картичка.

Бащата на Франклин хукна към магазина, а костенурчето помогна на сестричката си да направи картичката. Всъщност, той я направи почти сам, а Хариет го гледаше и с увлечение рисуваше пъстри кръгчета. Понякога на Франклин му се щеше да е като сестричето си — да е малък и да не се тревожи за нищо.

На следващия ден, вече съвсем отчаян, Франклин най-после измисли нещо хубаво. Той реши да направи всичко, което го посъветваха приятелите му.

Направи красива брошка.

Нарисува портрет на майка му и го украси с две „Х“ (Прегръдки!) и „О“ (Целувки!).

Набра пъстър букет свежи цветя.

Пригответи любимата закуска на майка си и я поднесе в леглото си на специален поднос.

Франклин направи всичко, което можеше да се направи за един рожден ден.

После Франклин, Хариет и баща им изпяха „Честит рожден ден!“

Майка им изяде закуската си в леглото и грижливо изтръска трохичките.

След това забодя брошката на нощницата си.

Благодари за картичката на Хариет и за портрета на Франклин и каза, че ги харесва много. Хареса и комплекта от градински сечива — подарък от бащата на Франклин.

— Вие сте най-доброто семейство на света. Подарихте ми един чудесен празник. Никога няма да го забравя! — възкликна майката на Франклин.

Но Франклин не беше свършил с подаръците. Той беше намислил още нещо, което щеше да бъде неговото много лично поздравление за рождения ден.

Костенурчето се повдигна на пръсти, прегърна майка си, целуна я и каза:

— Обичам те, мамо!

— Тези три думички са много по-хубави от най-необикновения подарък на света! — възкликна майката на Франклин и го прегърна.

И Франклин разбра, че наистина е намерил най-добрия начин да покаже на майка си колко я обича.

ИК „Фют“, ноември 2003 г.
ISBN: 954-625-295-6

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.